

Puhemies Paula Risikko

Suomalainen kirjoituskilpailu, palkintojen jako 28.2.2019, Suomalainen klubi

Hyvät naiset ja herrat, suomen kielen ystävät, lukiolaiset

on suuri ilo saada olla tänään Kalevalan päivänä teidän kanssanne ja juhlia suomen kielen merkitystä.

Eräs varhaisimmista lapsuuden muistoistani on hetki, jolloin äitini kanssa teimme helmikorua. Olin ehkä kolme tai neljävuotias, äiti piti kädessään lankaa ja minä yritin pienillä käsilläni pujotella siihen valkoisia helmiä. Muistan, kuinka iloinen olin, kun viimein helmet olivat paikoillaan ja sain laittaa korun kaulaani.

Tämä muisto lapsuudesta on usein ollut mielessäni, kun olen miettinyt kirjoittamista. Monesti kirjoittaminen on tuonut minulle samanlaista iloa kuin helmien pujottaminen lapsena.

Tunne on hyvin saman kaltainen kun ajatukselle löytää langan ja onnistuu pujottelemaan sopivat sanat sen ympärille. Hyvää lausetta katselee samalla tavalla iloisena kuin lapsi helmikorua kädessään.

Eduskunnan puhemiehenä kuuntelen paljon kansanedustajien puheita. Kaikki eivät ole hyviä puhujia, mutta toiset ovat. Hyville puhujille tyypillistä on se, että nämä ovat löytäneet oman tyyliänsä. Joku puhuu rehevää ja rikasta kansankieltä, toinen loistaa asiantuntemuksellaan, kolmas osaa aina löytää sopivat sanat sovittelua ja kompromisseja varten.

Ei ole vain yhtä tapaa puhua hyvin vaan on monta erilaista. Hyvä suullinen ilmaisu vaatii hyvää itsetuntemusta, sellaisten sanojen löytämistä, jotka sopivat omaan suuhun. Voit puhua hyvin vasta sen jälkeen, kun olet ensin löytänyt itsesi.

Näin on myös kirjoittamisessa. Omien kokemusteni mukaan kirjoittavat ihmiset tuntevat itsensä paremmin kuin muut. Monta kertaa olen huomannut, että vasta sen jälkeen, kun olen jotakin asiasta kirjoittanut, tiedän, mitä siitä ajattelen.

Kirjoittaminen pakottaa jäsentämään omia ajatuksia. Ajatukset voivat aluksi olla aika sekaisin, mutta sitten ne saavat muodon ja lopulta sanat asettuvat toistensa perään kuin helmet.

Kirjoittaminen ei tietenkään ole pelkästään itsetutkiskelua vaan myös viestintää. Te kaikki, jotka tässä kilpailussa olette saaneet tunnustuksen, olette sanoillanne onnistuneet herättämään lukijoissa ajatuksia ja tunteita.

Kirjoittamanne aineet ovat koskettaneet ihmisiä. Sanojen kosketus voi olla samanlaista kuin halatessa: toisen ihmisen läsnäolon tuntee aivan fyysisesti omaa ihoaan vastaan. Sanoista voi tuntea niin suurta iloa, että on pakko nauraa. Sanoista voi tuntea niin suurta surua, että sydän särkyy.

Hyvät lukiolaiset,

tässä kilpailussa te olette kirjoittaneet Suomen moninaisuudesta tai maamme historian vaikeimmasta vuodesta, vuodesta 1918.

Sanoiksi muotoiltu viha hajotti tämän maan vuonna 1918. Vielä tätäkin tärkeämpää on kuitenkin se, että sovittelevat sanat eheyttivät ja paransivat tämän maan sodan jälkeen. Sanat voivat rakentaa sillan eri tavoin ajattelevien ihmisten välille.

Hyvät kirjoittajat,

Rakentakaa siis sanoilla siltoja, lukijat seuraavat kyllä sitä pitkin. Onnittelen syvästi tämän kilpailun voittajaa ja teitä kaikkia, jotka olette ansainneet tunnustuksen tässä kilpailussa.

Kiitän suomalaista klubia tämän hienon kilpailun järjestämisestä ja teitä kaikki muita, jotka olette tehneet työtä sen hyväksi.

Pentti Saarikosken sanoin ”suomen kieli on minulle ikkuna ja talo. Minä asun tässä kielessä.” Tässä talossa on hyvä asua ja pidetään yhdessä siitä huolta. Kiitos!